

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1ste April 1876.

N°. 16.

Udgivet 18de Marts.

1895.

Regler

20 Febr.

for Behandlingen i den ugentlige Fredningstid af Redstaber og Indretninger, der anvendes til Fangst af Lax og Søørret, herunder ikke indbefattet Krogredstaber, udfærdigede af Indredepartementet i Henhold til den ved Rgl. Resolution af 17de Februar 1894 Post II givne Bemyndigelse og gjældende iftedefor de ved den nævnte Resolutions Post I fastsatte.

A. Alle bundne Redstaber, som enten under Brugen er i Bevægelse, saasom Kastenoter (Vad) — være sig almindelige eller saakaldte fastgjorte — og Dribgarn, eller som er beregnede paa, at Fisken fanges ved at sætte sig fast i Mafterne, saasom Sættegarn og Kroggarn, skal i sin Helhed optages af Vandet og bringes paa Land.

B. Med Hensyn til andre stillestaaende Redstaber skal der, forsaavidt Redstabet ikke i sin Helhed optages af Vandet og bringes paa Land, forholdes som følger:

1. I Kilenoter og lignende ikke nedenfor særlig nævnte Redstaber skal Vedningsgarnet (Vandgarnet, Skygarnet, Forgarnet) løses fra Land og lægges flods ind til og strækkes langs Notens Landside og bindes flods til Noten saavel ved Lillestangen som ved Notens forreste Spids („Snyten“) eller, om Vedningsgarnet ikke naar saa langt, saa nær denne som muligt. Om ønskes, kan derefter de mellem Notspidsen („Snyten“) og „Tungen“ liggende Dele af Vedningsgarnet ved Hjælp af et i Retning mod Land fastgjort Taug, eller et Par saadanne, hales stramt, saa at Vedningsgarnet ikke ligger flods ind paa Notvæggen. Er Vedningsgarnet saa langt, at det naar længere end til Notspidsen, kan den overskydende Del af samme belægges efter Behag, dog saa, at det ikke strækkes i Retning ind mod Land eller mod en nærtstaaende Kilenot eller lignende Redstøb.

20 Febr.

Paa Steder, hvor den her forefrevne Behandlingsmaade paa Grund af Sogang eller Strøm antages at udsætte Redskabet for Beskadigelse, kan i Stedet derfor Vedningsgarnet enten helt optages og bringes paa Land eller i hele sin Længde, eller ialfald fra Krogtaggen og saa langt indover mod Land som muligt, bindes flobds op til Overtelnen.

2. I Løgeværp (Siddenot, Flatenot, Giljenot) og lignende Redskaber skal selve Noten i sin Helhed optages og bringes paa Land. Det samme gjælder Vedningsgarn, der fra Noten maatte være anbragt i Retning indover mod Land, Holme eller Skjær.
3. I de i Skiensfjorden brugelige saakaldte „Stefegarn“ skal den ene „Indsfjæring“ lægges tværs over Indgangen fra det ene „Indgangsstik“ til det andet og fastgjøres i denne Stilling, hvorhos den yderste Del af Vandgarnet („Hegnet“) i en Længde af mindst 4 Meter skal sænkes mindst 3,5 Meter under Vandfladen ved almindeligt Lavvand.
4. I andre til nedrammede Pæle fæstede Fangstindretninger i Søen, saasom Bundgarn med eller uden Ruse, Ringruser eller Løgeruser, skal enten Indgangsaabnings („Ledets“) Bundtelne løstes op til eller over Vandfladen og fastgjøres i denne Stilling, eller der skal i Bundgarnet omtrent ligeoverfor „Ledet“ tilveiebringes en Åbning af mindst 1,5 Meters Tvermaal, hvis øvre Kant skal være omtrent 1 Meter under Vandfladen ved almindeligt Lavvand. Vælges den sidstnævnte Fremgangsmaade, skal derhos Rusen, om Redskabet er forsynet med saadan, borttages eller slaaes sammen saaledes, at Fisk ikke kan komme ind i samme.
5. I de i Nisferelven (Nidelven ved Arendal) brugelige Rusefisser skal Ringen og Rusen optages af Vandet og ophænges paa de til Indretningen hørende Pæle og Stænger. Er Vedningsgarnet (Skygarnet, Vandgarnet) mere end 50 Meter langt, skal der derhos enten omtrent midt paa samme anbringes en fra Vandfladen til Bunden naaende Åbning af mindst 3 Meters Bredde, eller dets yderste Del skal løstes op over Vandet og ophænges paa de til Indretningen hørende Pæle i saadan Længde, at den gjenstaaende Del af Vedningsgarnet ikke overstiger 50 Meter.
6. I de i Vaagen brugelige Gvje- eller Flaadefisser skal saavel selve Fangegarnet (Sækken) som Vedningsgarnet (Vandgarnet) i sin Helhed optages af Vandet.
7. I andre i Elv anbragte, af bundet Materiale bestaaende Fiskeindretninger, der er forsynede med Vedningsgarn og særskilt Fangerum, skal Vedningsgarnet i sin Helhed optages og bringes paa Land, forsaavidt det ikke for den

væsentligste Del er fæstet til nedrammede Pæle. Er dette 20 Febr. Tilfældet, skal der mellem Fangerummet og Ledningsgarnet tilveiebringes en Abning af mindst 3 Meters Bredde, som naar fra Vandsladen til Bunden, og hvis Ledningsgarnet er mere end 50 Meter langt, skal en lignende Abning derhos anbringes omtrent midt paa Ledningsgarnet. I ethvert Tilfælde skal derhos Indgangen til Fangerummet afstænges.

8. I den saakaldte „Zndre Mæl“ ved Hellefos i Drammenselven skal enten Indgangsaaabningen afstænges saaledes, at Fisk ikke kan komme ind i samme, eller der skal i den fra Mælen til Mælkummen førende Rende anbringes en Luge, der er saaledes indrettet og placeret, at den gennem Renden nedgaaende Fisk hindres i at komme ned i Rummen, men maa falde ud i Elven nedenfor Mælen.
9. I Elver skal enten Vandet afstænges fra Indretningen, og ved dette Stængsel anbringes en Abning i Ledningsgjærdet, hvorigjennem Vandet ledes ud i Elven, eller der skal aabnes en Luge i Indretningens Bund, saaledes anbragt og af saadan Størrelse, at alt i Indretningen indstrømmende Vand undviger derigjennem, og saaledes at Fisken gennem denne kommer ud i Elven.
10. Teiner, Kjer (Kar) og andre Fangstindretninger, der er anbragte saaledes, at Fisken ved Fos eller anden Hindring er berøvet Udgang til at komme videre, skal være afstængt saaledes, at Fisk ikke kan komme ind i samme. Denne Regel skal ogsaa gjælde for det ved Soli Brug i Glommen værende Karfiske.
11. I andre end de under No. 8, 9 og 10 nævnte Teiner, Kjer (Kar) og lignende Indretninger af stivt Materiale skal, forsaavidt Indretningen er forsynet med saakaldt „Kalb“ (i: file- eller keglesformig Indgang), enten dennes Sidevægge lægges ind til Sidevæggen i selve Fangstindretningen, eller Kalben helt optages eller, forsaavidt Indretningen i sin nedre Ende er over 1,5 Meter høi indvendig, opløstes mindst 50 cm. over dennes Gulv.

Derhos skal der, hvad enten Indretningen er forsynet med Kalb eller ikke, i dens forreste mod Strømmen vendende Ende („Bryftet“) være en fri Abning af mindst 40 cm.s Bredde, som naar fra Indretningens Bund til dens Overkant, dog saa, at Abningens Høide over Bunden ikke behøver at overstige 50 cm. Er Indretningen i sin forreste Ende over 1,5 Meter bred, skal Abningens Bredde være mindst 50 cm. Det samme skal gjælde, hvis Indretningens mod Strømmen vendende Ende løber ud i en Spids, i hvilket Tilfælde Abningen skal være anbragt

20 Febr.

paa den udad mod Elven vendende Side nær ved den nævnte Spids.

Jorfaavidt saadant ikke paatræves af Hensyn til andre berettigede Interesser, maa den gjennem Indretningen løbende Vandmasse ikke ved Foranstaltninger af Jiskeriets Eier eller Bruger forøges eller formindstes saaledes, at Jiskens Gang gjennem Indretningen vanskeliggjøres.

C. Jorfaavidt det formedelst Storm, Sogang, Strøm, Vandflom eller andre Naturhindringer ved Ugefledningens Indtræden maatte være forbundet med personlig Fare at efterkomme foranstaaende Regler i sin Helhed, skal den Del af Arbeidet, som ikke strax lader sig iværksætte, udføres saasnart nævnte Hindring — inden Fredningstidens Udløb — ophører; dog behøver saadant ikke at foretages i Tiden fra Lørdag Aften Kl. 8 til Søndag Aften Kl. 6.

12 Marts.

Telegram fra Indredepartementet

angaaende Krafttræden af det ekstraordinære Opsyn under Jiskerierne ved Finmarkens Kyst.

I Henhold til Kongelig Resolution af 29de December 1894 angaaende Etableren af et ekstraordinært Opsyn m. v. under Jiskerierne ved Finmarkens Kyst har Departementet for det Indre ved Telegram til Amtmanden i Finmarkens Amt af 12te d. M. bestemt, at nævnte Opsyn skal træde i Kraft den 4de April førstkommende.

Udgiver: E. R. Bæghmann.

Grøndahl & Søns Bogtrykkeri.